ESIMESE ASTME KOHTU OTSUS (kolmas koda)

9. november 2005 *

Kohtuasjas T-275/03,

Focus Magazin Verlag GmbH, asukoht München (Saksamaa), esindaja: advokaat U. Gürtler,

hageja,

versus

Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), esindajad: A. von Mühlendahl, B. Müller ja G. Schneider,

kostja,

* Kohtmenetluse keel: saksa.

teine pool Siseturu Ühtlustamise Ameti apellatsioonikoja menetluses oli

ECI Telecom Ltd, asukoht Petah Tikva (Iisrael),

mille esemeks on hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti neljanda apellatsioonikoja 30. aprillil 2003 Focus Magazin Verlag GmbH ja ECI Telecom Ltd vahelises vastulausemenetluses (asi R 913/2001-4) tehtud otsuse peale,

EUROOPA ÜHENDUSTE ESIMESE ASTME KOHUS (kolmas koda),

koosseisus: koja esimees M. Jaeger, kohtunikud V. Tiili ja O. Czúcz,

kohtusekretär: ametnik K. Andová,

arvestades Esimese Astme Kohtu kantseleisse 4. augustil 2003 esitatud hagiavaldust ja 2. aprillil 2004 esitatud repliiki,

arvestades Esimese Astme Kohtu kantseleisse 10. detsembril 2003 esitatud kostja vastust ja 8. juulil 2004 esitatud vasturepliiki,

arvestades 12. mail 2005 toimunud kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Vaidluse taust

1 ECI Telecom Ltd (edaspidi „taotleja") esitas 1. oktoobril 1999 Siseturu Ühtlustamise Ametile (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (edaspidi „ühtlustamisamet") ühenduse kaubamärgi registreerimise taotluse nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määruse (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1994, L 11, lk 1) (muudetud kujul) alusel.

2 Märk, mille registreerimist taotleti, on sõnamärk Hi-FOCuS.

3 Teenused, mille jaoks kaubamärgi registreerimist taotleti, kuuluvad 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatava kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe (uuesti läbi vaadatud ja parandatud kujul) klassidesse 9 ja 38 ning vastavad järgmisele kirjeldusele:

— klass 9: „Laiaribalisest reguleeritavast juurdepääsusüsteemist koosnevad telekommunikatsiooni- ja kommutatsioonisüsteemid telefoniteenuste edastamiseks; vaskjuhtmestikku kasutavad telekommunikatsioonisüsteemid; fiiberoptikat kasutavad telekommunikatsioonisüsteemid; asünkroonselt töötavad telekom-

munikatsiooni- ja kommutatsioonisüsteemid; telekommunikatsioonisüsteemid telefoniteenuste edastamiseks kohaliku võrgu ja abonendi vahel, kaasaarvatud keskjaam ja abonentide teenindus";

— klass 38: „Telefoniteenuste edastamine laiaribalise reguleeritava juurdepääsusüsteemi kaudu; telekommunikatsioon vaskjuhtmestikku kasutava telekommunikatsioonisüsteemi kaudu; telefoniteenuste edastamine fiiberoptikat kasutava telekommunikatsioonisüsteemi kaudu; telekommunikatsioon ja kommutatsiooniteenused asünkroonselt töötava edastussüsteemi kaudu; telefoniteenused kohaliku võrgu ja abonendi vahel, kaasaarvatud keskjaam ja abonentide teenindus".

4 Taotlus esitati inglise keeles. Teiseks keeleks vastavalt määruse nr 40/94 artikli 115 lõikele 3 oli märgitud prantsuse keel.

5 Taotlus avaldati 22. mai 2000. aasta Ühenduse Kaubamärgibülletäänis nr 41/00.

6 18. juulil 2000 esitas Focus Magazin Verlag GmbH määruse nr 40/94 artikli 42 alusel ühenduse kaubamärgitaotlusele vastulause. Vastulause rajanes varasemal siseriiklikul kaubamärgil FOCUS, mis on registreeritud Saksamaal 23. mail 1996 numbri 394 07 564 all klassidesse 3, 5, 6, 7, 8, 9, 14, 15, 18, 20, 21, 24, 25, 26, 28, 29, 30, 33, 34, 36, 38, 39, 41 ja 42 kuuluvate kaupade ja teenuste jaoks.

7 Vastulause oli suunatud kõikide kaupade ja teenuste vastu, mille jaoks ühenduse kaubamärgitaotlus oli esitatud, ja see tugines kõikidele kaupadele ja teenustele, mille jaoks varasem kaubamärk oli registreeritud. Hageja tugines vastulauses määruse nr 40/94 artikli 8 lõike 1 punktis b ja artikli 8 lõikes 5 sätestatud suhtelistele keeldumispõhjustele.

8 Vastulausele oli varasema kaubamärgi registreerimise tõendamiseks lisatud saksa keeles välja antud Saksa kaubamärgi registreerimistunnistus, millele vastulause tugines, ja kaubamärgi FOCUS prantsuse keeles välja antud rahvusvahelise kaubamärgi registreerimistunnistus nr 663 349, mis samuti kuulub hagejale. Hageja oli menetluskeeleks valinud prantsuse keele.

9 19. septembril 2000 määras vastulausete osakond hagejale kaupade ja teenuste loetelu esitamiseks nimetatud keeles tähtajaks 19. novembri 2000, lisades, et loetelu tähtaegselt esitamata jätmisel lükatakse vastulause vastuvõetamatuse tõttu tagasi. Dokumendi pealkiri, millega tähtaeg määrati, oli „Teatis vastulause esitajale vastulauses tuvastatud puuduste kohta" (komisjoni 13. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ) nr 2868/95, millega rakendatakse nõukogu määrus nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT L 303, lk 1), eeskiri 15 ja eeskirja 18 punkt 2).

10 27. septembri 2000. aasta faksiga teatas hageja ühtlustamisametile, et oli nõutava tõlke esitanud samal ajal kui vastulause. Ta edastas uuesti rahvusvahelise kaubamärgi registreerimistunnistuse nr 663 349, täpsustades, et tegemist on vastulause aluseks oleva Saksa kaubamärgi rahvusvahelise registreeringu ametliku tõlkega, mis on kasutusel ka Ülemaailmse Intellektuaalse Omandi Organisatsioonis (WIPO).

11 15. jaanuaril 2001 saatis vastulausete osakond hagejale järgmise teate pealkirjaga „Teatis vastulause esitajale vastulausemenetluse võistleva staadiumi alguse ja vastulauset toetavate faktide, tõendite ja argumentide esitamise tähtaja kohta

(määruse nr 2868/95 eeskirja 19 punkt 1, eeskirja 16 punkt 3, eeskirja 17 punkt 2 ja eeskirja 20 punkt 2)". Teatisele olid lisatud selgitavad märkused vastulause toetuseks esitatavate tõendite kohta.

12 21. märtsil 2001 teatas taotleja vastulause esitajale, et soovib lõpetada vaidluse poolte kokkuleppega.

13 15. mail 2001 esitas hageja lisadokumendid, mis sisaldasid tema vastulauset toetavaid fakte, tõendeid ja argumente.

14 12. juulil 2001 teatas ühtlustamisamet hagejale, et edastas nimetatud dokumendid taotlejale, märkides samas, et kuna hageja ei olnud esitanud vastulause aluseks oleva ainsa kaubamärgi, s.o Saksa kaubamärgi nr 394 07 564 registreerimistunnistuse täielikku menetluskeelset tõlget, teeb ühtlustamisamet vastulause kohta otsuse.

15 16. juulil 2001 saatis hageja ühtlustamisametile veel kord oma 27. septembri 2000. aasta kirja, milles öeldakse, et varasema Saksa kaubamärgiga kaitstud kaupade ja teenuste loetelu vastab rahvusvahelise kaubamärgi vastavale loetelule. Ta rõhutas, et rahvusvahelise kaubamärgi registreerimistunnistuses viidatakse sõnaselgelt varasemale Saksa kaubamärgile kui põhimärgile ja prioriteedikuupäevale; et varasema kaubamärgi registreerimistunnistus sisaldab kogu informatsiooni koos standardiseeritud koodidega ja et taotlejal on seetõttu võimalik tutvuda kogu vajaliku infoga.

16 27. augusti 2001. aasta otsusega lükkas vastulausete osakond vastulause tagasi põhjusel, et kuna hageja ei ole edastanud varasema Saksa kaubamärgi registreerimistunnistuse täielikku tõlget, on ta jätnud esitamata tõendid varasema kaubamärgi olemasolu kohta. Vastulausete osakond leidis, et rahvusvahelise kaubamärgiga kaetud kaupade ja teenuste loetelu ei saa pidada Saksa registreerimistunnistuse täielikuks prantsuskeelseks tõlkeks.

17 15. oktoobril 2001 esitas hageja ühtlustamisametile kaebuse määruse nr 40/94 artiklite 57–62 alusel. Kaebusele lisatud dokumentide hulgas oli varasema Saksa kaubamärgi registreerimistunnistuse prantsuskeelne tõlge.

18 30. aprilli 2003. aasta otsusega (edaspidi „vaidlustatud otsus") lükkas neljas apellatsioonikoda kaebuse tagasi. Apellatsioonikoda leidis, et hageja oleks pidanud tõendama varasema kaubamärgi olemasolu selle registreerimistunnistuse tõlke esitamise teel ning et antud juhul olid esitatud tõendid ebapiisavad. Lisaks ei pidanud ühtlustamisamet apellatsioonikoja hinnangul vastulause esitajale märku andma, et teatav dokument või selle tõlge ei ole piisav varasema õiguse tõendamiseks. Ka keeldus apellatsioonikoda arvestamast esimest korda alles talle esitatud Saksa registreerimistunnistuse tõlkega.

Poolte nõuded

19 Hageja palub Esimese Astme Kohtul:

— tühistada vastulausete osakonna otsus;

— tühista vaidlustatud otsus;

— kohustada ühtlustamisametit tegema põhiküsimuses otsus Esimese Astme Kohtu otsusele tuginedes;

— mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt.

20 Ühtlustamisamet palub Esimese Astme Kohtul:

— jätta hagi rahuldamata;

— mõista kohtukulud välja hagejalt.

Hageja kolmanda nõude vastuvõetavus

21 Oma kolmandas nõudes taotleb hageja, et Esimese Astme Kohtus kohustaks ühtlustamisametit tegema põhiküsimuses otsus Esimese Astme Kohtu otsusele tuginedes.

22 Siinkohal tuleb meelde tuletada, et vastavalt määruse nr 40/94 artikli 63 lõikele 6 peab ühtlustamisamet võtma vajalikud meetmed Euroopa Kohtu otsuse täitmiseks.

Seega ei ole Esimese Astme Kohtu pädevuses ühtlustamisametile korraldusi anda. Tegelikult on ühtlustamisameti kohustus Esimese Astme Kohtu otsuse resolutiivosast ja põhjendustest järeldusi teha (Esimese Astme Kohtu 31. jaanuari 2001. aasta otsus kohtuasjas T-331/99: Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld *v.* Siseturu Ühtlustamise Amet (Giroform), EKL 2001, lk II-433, punkt 33; 27. veebruari 2002. aasta otsus kohtuasjas T-34/00: Eurocool Logistik *v.* Siseturu Ühtlustamise Amet (EUROCOOL), EKL 2002, lk II-683, punkt 12, ja 3. juuli 2003. aasta otsus kohtuasjas T-129/01: Alejandro *v.* Siseturu Ühtlustamise Amet — Anheuser-Busch (BUDMEN), EKL 2003, lk II-2251, punkt 22).

23 Järelikult on hageja kolmas nõue vastuvõetamatu.

Põhiküsimus

24 Hageja esitab oma hagi toetuseks kolm väidet, mis sisuliselt tulenevad esiteks asjaolust, et vastulausete osakond ei arvestanud esitatud tõendeid, teiseks hageja poolt esitatud tõendite hindamise kohustuse rikkumisest apellatsioonikoja poolt ja kolmandaks varasema kaubamärgi olemasolu tõendamise eeskirjade mittejärgimisest.

25 Kõigepealt tuleb kontrollida teist väidet.

Poolte argumendid

26 Hageja väidab, et tõendeid varasema õiguse kohta võib esitada ka kaebuse menetlemise staadiumis apellatsioonikojas.

27 Tegelikult on tõendite esitamise ajavahemikku määratlevad määruse nr 2868/95 eeskirjad nr 16–20 kohaldatavad ainult vastulausemenetluses. Lisaks, kui varasema kaubamärgi olemasolu kohta ei oleks kaebuse menetlemise staadiumis võimalik esitada teisi tõendeid, rikutaks sellega tõhusa õiguskaitse põhimõtet.

28 Hageja väidab, et Esimese Astme Kohtu 23. septembri 2003. aasta otsusest kohtuasjas T-308/01: Henkel *v.* Siseturu Ühtlustamise Amet — LHS (UK) (KLEENCARE) (EKL 2003, lk II-3253) tuleneb, et tõendeid varasema kaubamärgi olemasolu kohta võib esitada ka kaebuse menetlemise staadiumis. Uue tõendusmaterjali arvesse võtmine või arvesse võtmata jätmine sõltub alati juhtumipõhiselt antavast hinnangust, mis käesoleval juhul oleks pidanud viima esitatud tõlke arvessevõtmiseni.

29 Hageja väidab, et ühtlustamisameti töökoormuse vähendamise asemel tõendite ja uute asjaolude arvesse võtmata jätmine vaid suurendab seda, mis on vastuolus õiguskindlusega. Kui vastulaused tuleks tagasi lükata lihtsate vormivigade tõttu, võiks varasema kaubamärgi omanik esitada koheselt määruse nr 40/94 artiklite 52 ja 55 alusel kehtetuks tunnistamise taotluse, mille tagajärjel tuleks kõiki asjaolusid uuesti hinnata.

30 Lisaks tuleks juhul, kui hageja ei ole varasema kaubamärgi olemasolu vaidlustanud esimeses astmes, nõustuda muu tõendusmaterjali esitamisega. Määruse nr 40/94 artikli 74 lõikes 2 ette nähtud huvide tasakaalustamine nõuab ka Saksa registreerimistunnistuse tõlke arvessevõtmist. Kui hageja on vastulausemenetluses esitanud tõendid, olgugi mitte menetluskeeles, oleks õige lubada tal esitada vastav tõlge kaebuse menetlemise staadiumis. Peale selle võib taotleja esitada hagi Esimese Astme Kohtule ja seetõttu ei ole tema kaitseõigusi rikutud.

31 Ühtlustamisamet leiab, et eespool viidatud KLEENCARE kohtuotsus ei ole käesolevas asjas kohaldatav. Apellatsioonikoja otsuse tegemise kuupäeva faktilise ja õigusliku olukorraga arvestamise tulemuseks ei saa olla menetlusvigade parandamine või toimiku täiendamine pärast määratud kuupäeva. *Inter partes* menetlustes on ühtlustamisametil diskretsiooniõigus uute faktiliste asjaolude või tõendusmaterjali vastuvõetavuse osas vaid siis, kui ta on eelnevalt andnud tähtaja nende esitamiseks, millega aga käesolevas asjas tegemist ei ole. Seda tõlgendust kinnitab Esimese Astme Kohtu 23. oktoobri 2002. aasta otsus kohtuasjas T-388/00: Institut für Lernsysteme *v.* Siseturu Ühtlustamise Amet — Educational Services (ELS) (EKL 2002, lk II-4301, punkt 29), käsitledes tõendite esitamist varasema kaubamärgi kasutamise kohta (Esimese Astme Kohtu 13. juuni 2002. aasta otsus kohtuasjas T-232/00: Chef Revival USA *v.* Siseturu Ühtlustamise Amet — Massagué Marín (Chef), EKL 2002, lk II-2749).

32 Ühtlustamisamet toob välja, et kui pooltel oleks vabadus heastada tähtaja mittejärgimine ühtlustamisameti esimeses menetlusastmes, esitades uue faktilise või tõendusmaterjali esimest korda alles apellatsioonikojas, veniks ühenduse kaubamärgi registreerimismenetlus märkimisväärselt pikemaks, mis kahjustaks õiguskindluse põhimõtet.

33 Peale selle meenutab ühtlustamisamet, et vastulausete kohta tehtud otsustel ei ole siduvat mõju, samal ajal kui kehtetuks tunnistamise taotluse tagasilükkamise lõplikuks muutunud otsus on kohtulahendi jõuga. Tegemist on ühenduse määrusega kehtestatud kahe erineva menetlusega; hageja väide seab aga sellise vahetegemise kahtluse alla.

34 Oleks lubamatu piirata taotleja kaitseõigusi ühtlustamisametisiseses edasikaebemenetluses (Esimese Astme Kohtu 17. novembri 2003. aasta määrus kohtuasjas

T-235/02: Strongline *v.* Siseturu Ühtlustamise Amet — Scala (SCALA), EKL 2003, lk II-4903). Ühtlustamisameti osakondade vaheline funktsionaalne järjepidevus nõuab, et tähtaja järgimata jätmise õiguslikud tagajärjed jäävad kehtima ka apellatsioonikoja menetluses. Uute väidete esitamise lubatavuse tõttu ühe menetlusastme otsuse tühiseks muutumist kaebemenetluses ei kompenseeri võimalus esitada kaebus Esimese Astme Kohtusse ja viimaks Euroopa Kohtusse, kuna menetlus ühenduste kohtus on märksa keerukam ja kulukam kui haldusmenetlus ühtlustamisametis.

Esimese Astme Kohtu hinnang

35 Antud juhul on selge, et hageja on koos vastulausega esitanud nii varasema Saksa kaubamärgi registreerimistunnistuse kui oma rahvusvahelise kaubamärgi registreerimistunnistuse nr 663 349, mis põhineb varasemal kaubamärgil ja on vormistatud prantsuse keeles. Selge on ka, et hageja on vastulausete osakonna otsuse peale esitatud kaebusele lisanud varasema Saksa kaubamärgi registreerimistunnistuse prantsuskeelse tõlke.

36 Hageja esitas viimatinimetatud dokumendi, kui vastulausete osakond leidis, et varasemal siseriiklikul kaubamärgil põhinevat rahvusvahelise kaubamärgi registreerimistunnistust ei saa lugeda Saksa registreerimistunnistuse täielikuks menetluskeelseks tõlkeks, hoolimata sellest, et hageja teatas, et tegemist on vastulause aluseks oleva Saksa kaubamärgi rahvusvahelise registreeringu WIPO poolt kinnitatud ametliku tõlkega.

37 Esimese Astme Kohus meenutab, et ühtlustamisameti osakondade funktsionaalsest järjepidevusest tuleneb, et määruse nr 40/94 artikli 74 lõike 1 lõpuosa kohaldamisalas peab apellatsioonikoda oma otsuses tuginema kõikidele faktilistele ja õiguslikele asjaoludele, mis asjaomane pool on esitanud kas esimeses menetlusastmes asja läbivaadanud üksusele või, sama artiklis lõikes 2 sätestatut silmas pidades, kaebemenetluse käigus (eespool viidatud KLEENCARE kohtuotsus, punkt 32). Vastupidi ühtlustamisameti poolt väidetule ei tulene seega *inter partes* menetluses ühtlustamisameti osakondade funktsionaalsest järjepidevusest, et poolel, kes esimeses menetlusastmes asja läbivaadanud üksusele ei ole selle üksuse poolt määratud tähtaja jooksul esitanud teatavaid faktilisi või õiguslikke asjaolusid, ei oleks lubatud määruse nr 40/94 artikli 74 lõikest 2 tulenevalt esitada neid tõendeid apellatsioonikojas. Vastupidi, ühtlustamisameti osakondade funktsionaalse järjepidevuse tagajärjeks on, et see pool võib tugineda neile asjaoludele apellatsioonikojas tingimusel, et ta järgib selles menetlusastmes nimetatud määruse artikli 74 lõiget 2 (Esimese Astme Kohtu 10. novembri 2004. aasta otsus T-164/02: Kaul *v.* Siseturu Ühtlustamise Amet — Bayer (ARCOL), EKL 2004, lk II-3807, punkt 29).

38 Kuna antud asjas ei esitatud kõnesolevat dokumenti hilinenult määruse nr 40/94 artikli 74 lõike 2 tähenduses, vaid see oli lisatud hageja poolt 15. oktoobril 2001 apellatsioonikojale edastatud kaebusele, st määruse nr 40/94 artiklis 59 ette nähtud neljakuise tähtaja jooksul, ei saa viimane keelduda seda dokumenti arvesse võtmast.

39 Neil asjaoludel ei ole asjakohane ühtlustamisameti poolt tehtud viide eespool viidatud kohtuotsusele Chef, milles ei olnud tegemist apellatsioonikojale esitatud tõenditega, vaid küsimusega, kas vastulausete osakonnal on kohustus teatada vastulause esitajale puudusest, mis seisneb selleks määratud tähtaja jooksul varasema siseriikliku kaubamärgi registreerimistunnistuse tõlke esitamata jätmises. Veelgi enam, võttes arvesse, et selles kohtuasjas ei esitanud vastulause esitaja tõlget ka pärast tähtaja möödumist, ei pidanud Esimese Astme Kohus vajalikuks võtta

seisukohta küsimuses, kas ja mil määral võib ühtlustamisamet vastavalt määruse nr 40/94 artikli 74 lõikele 2 pärast enda määratud tähtaega esitatud asjaolusid ja tõendeid arvesse võtta või arvesse võtmata jätta (eespool viidatud kohtuotsus Chef, punktid 63–65).

40 Asjakohane ei ole ka ühtlustamisameti osundus eespool viidatud kohtuotsusele seoses vastulausete osakonnale varasema kaubamärgi kasutamise tõendite esitamisega pärast ühtlustamisameti määratud tähtaega, kui võtta arvesse, et tõendusmaterjali tähtaegse esitamise korral on apellatsioonikoda kohustatud neid kaebuse menetlemisel arvesse võtma (eespool viidatud kohtuotsus KLEENCARE, punkt 32, ja eespool viidatud kohtuotsus ARCOL, punkt 29). Igal juhul tuleb meenutada, et käesolevas asjas esitas hageja tähtaegselt tõendid oma varasema õiguse olemasolu kohta juba vastulausete osakonnale ja seejärel lisatõlke apellatsioonikojale, kuna vastulausete osakond ei võtnud rahvusvahelist registreerimistunnistust arvesse varasema kaubamärgi täieliku tõlkena.

41 Asjakohane ei ole ka ühtlustamisameti poolt tehtud osundus eespool viidatud määrusele kohtuasjas SCALA. Nimetatud asjas esitas hageja dokumendid ja vajalikud tõlked esimest korda alles Esimese Astme Kohtule, samal ajal kui käesolevas asjas võimaldas kõnealuse tõlke esitamine ja arvesse võtmine apellatsioonikojas taotlejal kasutada oma kaitseõigusi *inter partes* menetluses ja andis apellatsioonikojale võimaluse piisavalt veenduda väidetud õiguste olemasolus (eespool viidatud määrus kohtuasjas SCALA, punkt 45). Veelgi enam, pidades silmas menetluskeeles vormistatud rahvusvahelist registreerimistunnistust, ei saa välistada, et koostoimes saksakeelse Saksa registreerimistunnistusega oleks see juba vastulausete osakonna menetluses võimaldanud taotlejal kasutada oma kaitseõigusi *inter partes* menetluses ja andnud apellatsioonikojale võimaluse piisavalt veenduda väidetud õiguste olemasolus.

42 Lisaks ei ole käesoleval juhul asjakohane ühtlustamisameti väide, mille kohaselt veniks ühenduse kaubamärkide registreerimisemenetlus märkimisväärselt pikemaks, kui pooltel oleks võimalik esitada uusi faktilisi asjaolusid või tõendusmaterjali esimest korda ka veel apellatsioonikojas. Vastupidi, kuna palju varasema õiguse olemasolu kasuks rääkivaid tõendeid oli esitatud juba vastulausete osakonna menetluses, on käesolevat menetlust pikendanud asjaolu, et apellatsioonikojas keelduti lisatõlke vastuvõtmisest.

43 Sellest järeldub, et kuna apellatsioonikoda ei võtnud arvesse talle määruse nr 40/94 artikli 59 määratud tähtaja jooksul hageja poolt esitatud dokumenti, on apellatsioonikoda rikkunud sama määruse artiklit 74. Seetõttu tuleb vaidlustatud otsus tühistada, ilma et oleks vaja teha otsus teiste esitatud väidete kohta ja ilma et Esimese Astme Kohtul oleks vaja teha otsus vastulausete osakonna otsuse tühistamise nõude kohta.

Kohtukulud

44 Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud.

45 Kuna kohtuotsus tehti ühtlustamisameti kahjuks, mõistetakse vastavalt hageja sellekohasele nõudele kõik kohtukulud välja ühtlustamisametilt.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ESIMESE ASTME KOHUS (kolmas koda)

otsustab:

1. **Tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) kolmanda apellatsioonikoja 30. aprilli 2003. aasta otsus (asi R 913/2001-4).**

2. **Mõista kohtukulud välja kostjalt.**

Jaeger Tiili Czúcz

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 9. novembril 2005 Luxembourgis.

Kohtusekretär

E. Coulon

Koja esimees

M. Jaeger